

16. Jul. 1846

FAKTA

Dato:
16. Jul. 1846

Sidetæl:
Dagbog G, side 117

Dagbogens placering:
Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.
KKS19998

Trykt udgave:
Bjarne Jørnæs (red.): Johan Thomas
Lundbye. Rejsedagbøger 1845-1846,
Statens Museum for Kunst 1976, s.
272-274; Jesper Svenningsen (red.):
Seks år af et liv. Johan Thomas
Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne,
kunst og kærlighed, København 2018,
s. 479-480

TRANSSKRIFTION

Altona 16 july 1846. –
im holsteinischen Hof. –

Er jeg atter i Danmark? Det er svært Spørgsmaal at besvare; men jeg er i en Stad, der endnu tilhører Danmark og hvis Omgivelser alt paa Dampskibet bragte mit Hjerte til at hoppe af Glæde, jeg saae atter de kjære gule Klinter imellem de frodige Træer, og ihvorvel den yndige Tone tit afbrødes af de saa høit priiste men for mig saa lidt underholdende rige Kjøbmands-Villaer, saa vare disse Glimt dog tilstrækkelige til at berolige mig ganske: jeg har ikke i Italien, selv da Længselen meest ansprede Mindet og Phantasien, overvurderet Dan- •118• marks Natur, den staaer urokket for mig som det Kjæreste mit Øie nogensinde saae. Om denne sidste Søreise vil jeg kun skrive: at jeg den 14 gik ombord paa Willem der Eerste i Amsterdam Kl 10 om Aftenen, saae endnu den store By med sine mange Lys og Lygter som en uhyre lang og glimrende Perlesnor i den dunkle Nat med sin røde Maane og svage Lynglimt paa den modsatte Kant af Horizonen. Kl 3½ den 15 lettede vi Anker, Veiret blev mere og mere fugtigt og raat, og uagtet de[t] nedstemte mit Humeur, saa begyndte jeg dog en Samtale med en hollandsk Herre: van Vollehoven¹, der med Kone og endnu en Dame gjør en Reise til Kjøbenhavn, Stockholm, Kristjania og Frederikskilde ved Sorø (Nygaards). Disse Mennesker fandt jeg ret elskværdige, og især idag, da vi et Par Gange maatte vente paa Vand for |at| det store Skib kunde komme frem, bidrog deres Selskab til at gjøre denne Reise saare behagelig. Saaledes ankom jeg, efter den yndigste Fart i den stille Eftermiddag, hertil Hamborg Kl 8 omtr, kjørte lige hertil, og gaaer imorgen tidlig med det første Tog paa Banen til Kiel. •119• Og saaledes er Tiden kommen, da Reisen ligger for mig som en deilig Erindring, en indholdsrig Fortælling, der har opmuntret og styrket mig som Kunstner, uden i fjerneste Maade at have adspredet eller forstyrret min Virksomhed og hele Tankegang, dem jeg helst vilde forfølge i det gamle Spor. Og nu mangler Intet for at jeg skal med Glæde tage fat i Hjemmet om faa Dage, uden den Vished, at mine Venner have havt Glæde af det lille Billed, jeg sendte fra Florenz. Derved vilde jeg alt have Opnaaet deres fulde Tillid som Maler, den jeg ellers først skal erhverve. Det vilde være lidt tungt at begynde i Hjemmet med at see, at en vis Nænsomhed, visse milde Bebreidelser tydede paa, de ansaae mig endnu for den Skrantning de for 14 Maaneder siden sagde kjærligt Farvel, haabende at gjensee ham som stærk og sund. Er det opnaaet? er denne Forandring indtraadt? i Sandhed, jeg ved det ikke selv, men det første Ord det første Blik skal iovermorgen vel sige mig det. Lykkelig er jeg dog, at jeg skulde opleve Dage som disse, da Hjemkomsten forherliger Alt, og vækker Følelser og Glæder, for store og inderlige til at kunne udtales eller beskrives!

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

¹ Den rejsende var antagelig den hollandske advokat og embedsmand Cornelis Vollenhoven (1778-1849), der rimeligvis stod i forbindelse med den hollandske gren af slægten Nygaard, og som altså var på vej til at besøge Peder Nikolai Nyegaard (1779-1862) til Frederikskilde.

Se nedern: Meist interessant Billed af d. gamle
Stadt-huus, fint og yndigt behandlet. —
Adrian og Jacob Bakker, gav Fluk: Portraitter. —

I Museet saae jeg idag Paderinger af:
Paul Pötter: (Meist deligt Maalst.) —

A van der Velde:

Jacob Niis dal: (Meist deligt, Biskop og Pils ved Vaadst.)

Udenfor smatte jeg Dr. Frederici fra Leipzig, som jeg
gjorde en Tegning for i Rom, og vi bleve enige om
imorgen at tage til Brauk, men til min store
Gled. hører jeg det er i Aften alt at jeg skal ombord,
jeg traede, det var imorgen. — Hurrah, Hurrah!

Altona 16 Julij 1846. —

im heilsteimischen Pfalz. —

Er jeg ither i Danmark? Det er snart Spørgsmaal
at besvare; men jeg er i en Stadt, der ender til
høier Danmark og heis Omgivelser alt paa
Dampskibet bragte mit Hjerte til at hoppe
af Gled, jeg saae ither d. høie gule Klinter
imellem d. frodige Træer, og hvorvel den
yndige Tone til afbrødes af d. saer heit priist
men for mig saae lidt imidlertidende rige
Kjøben ands = Villæer, sae ware d. iis Ghaust
og tilstrækkelige til at berolige mig ganske:
jeg has ither Italien, selv da Leipzigens smest nu
spørde Mindet og Phantasiem, overvundet Lau

maatsk Natas, den stæer smaghet for mig
 som det Nyeste mit Dier nogen sinde saer.
 Om denne sidste Reise vil jeg kun skrive:
 at jeg den 14 gik om bord paa Willem den
 Første i Amsterdam Kl 10 om Aftenen,
 saa enden den stæe Bj med sine mange
 Lys og Lygter som en uhyre lang og glimrende
 Perlesnor i den dunkle Nat med sin
 røde Maane og nogle Lynglimt paa den
 medtagne Kant af Hvirvler. Kl 3½ den
 15 letted i Anker, Vindet blev mere jomers
 frugt og oant, og maattet de med stemt mit
 Klæmme, saa begyndte jeg dog en Samtale
 med en hollandsk Klerik: van Vall. Houen,
 der med Kone og enden en Dame gik en
 Prise til Kjøbenhavn, Stalkholm, Kristiania
 og Frederikskeilde med Lovö (Nygards). Dis
 se Mennesker fandt jeg ret elskverdige, og især
 idag, da vi et Par Gange maatte vente paa
 Vand for det store Skib komde hemme frem,
 bidrog deres Selshab til at gjøre denne Reise
 saare behagelig. Saaledes ankom jeg, efter den
 iudrygt Fart i den stille Eftermiddag, hertil
 Blankenberg Kl 8 omtr, kjørte lige hertil, og gaves
 iinergentidig med det første Tog paa Bane til Kiel.

Og saaledes er Tiden kommen, da Nissen ligger
for mig som en dærlig Erindring, en indholds
rig Fortælling, der har opmærksomt og styrtet
mig som Kunstner, inden: forrest Maade at
have udfordret og eller forstyret min U. sk
nemhed og hele Tankegang, Dem j. helst vilde
forfølge i det gamle Spør. Og nu mangler
bortet for at j. skal med Gled. tage fat i Nissen
med om paa Dage, inden den U. sked, at mine
Nemmer have haft Gled. af det lille Billed, j.
sendte fra Firenze. Dermed vilde j. alt have op
naaet Dues fulde Tillid som Maler, den j. ellers
fint skal erkuere. Det vilde vere lidt tungt
at begynde i Nissen med at see, at en is
Nemmerhed, disse smilde. Brevidelse togde
paa. Se ogsaa mig end nu for den Skrantning
p. for 14 Maanedes siden sagt. Kjærligt Farvel,
hænder, at gjensee ham som stærk og sund.
Er det opnaet? er denne Forandring endtraet?
i Sandhed, j. seer det ikke selv, men det første Oud
det første Blik skal i aar-morgen vel sige mig
det. Lykkelig er j. dog, at j. skulde opleve Dage som
disse, da Nissen kommer forherliget Alt, og usker
Følelser og Gledes, for store og underlige Til at kæn
ne indtæles eller beskrives. —